

COMENTARIUL SĂPTĂMÂNII

Pe când nu era nici măcar guvernator în Texas, George W. Bush a investit în echipa locală de baseball, Rangers. A pus 800.000 de dolari și a scos 15 milioane. Se aude că președintele rus știa lecția și că a pus presiune pentru consolidarea unui colectiv performant de tehnicieni la conducerea echipei naționale de gimnastică.

Cei doi președinți sunt în fruntea lumii, iar sportul i-a ajutat să se mențină acolo și încă le mai face imagine. Sunt puternici și pentru că au știut să umble la „coarda sensibilă” a poporului. La fel ca și Nicolas Sarkozy, francezul care a profitat recent de vizita în Anglia pentru a dialoga pe stadionul lui Arsenal cu Arsene Wenger, antrenorul „tunarilor” și cu premierul britanic, Gordon Brown. Angela Merkel, noua „doamnă de fier” a Europei s-a fotografiat cu fularul echipei Energie Cottbus, prim-ministrul grec Costas Karamanlis a făcut în 2004 o vizită la Lisabona chiar cu ocazia câștigării Campionatului European de către „naționala” țării sale, iar prim-ministrul Spaniei, Jose Zapatero, este unul dintre cei mai fanatici suporterii ai Barcelonei.

Trambulina

Locotenent
Constantin PIȘTEA
constantinpiatea@presamil.ro

Și la noi sunt exemple numeroase de oameni cu funcții importante care și-au asociat numele de un anumit sport. Din pasiune sau pragmatism, respectivii s-au fotografiat cu echipele victorioase, au luat ultimul avion pentru a prinde ceremonii de decernare a trofeelor și s-au afișat în compania finanțatorilor din sport. Există chiar și o rețetă a succesului care te aștează în fotoliul

de primar după ce ai fost președinte de club de fotbal. Gheorghe Ștefan e modelul activ la Piatra Neamț, iar gălățeanul Marius Stan – aspirantul.

Sunt oameni cu simțul afacerilor. Amușinează pe lângă un club, își dau seama de potențialul uriaș de imagine pe care îl reprezintă asocierea cu simbolurile acestuia, zâmbesc la „oficială” și intră astfel în lumea bună. Odată ajunși șefi peste ceva, suferă de claustrofobie. Vor să respire curat, de aceea caută să urce. Și nu se opresc decât atunci când li se potolește setea de popularitate.

George W. Bush, Vladimir Putin, Nicolas Sarkozy, Gordon Brown și Angela Merkel au avut notă de plecare mică, dar au compensat prin execuție perfectă. Săriturile lor au dat peste cap calculatoarele, precum Nadia în 1976. Doar că trambulina lor nu este de același calibru cu cea pe care au sărit Steliana și Sandra la Clermond-Ferrand.

Reginele Europei

Lotul feminin de junioare a terminat pe locul patru competiția desfășurată tot la Clermond-Ferrand. Pe lângă medaliile cucerite de senioare, România a mai obținut trei în probele individuale ale junioarelor. Astfel, Ana Porgras a cucerit medalia de aur în finala de la bârnă, probă în care a fost secundată de Amelia Racea. Aceasta din urmă a obținut și un loc trei în finala de la sol.

După patru ani, România este din nou în fruntea gimnasticii continentale. La Campionatele Europene de la Clermond-Ferrand, lotul pregătit de Nicolae Forminte a ocupat primul loc în finala pe echipe și a obținut alte patru medalii în concursurile individuale. Stelista Sandra Izbașa a cucerit medalia de aur în finala de la sol.

Competiția desfășurată în Franța a arătat o echipă română entuziasmantă. În avanpremiera Jocurilor Olimpice, Sandra Izbașa, Steliana Nistor, Anamaria Tămîrjan și Gabriela Drăgoi au dovedit că se află pe panta ascendentă a pregătirii. Aproape totul a ieșit bine. Emoțiile au înghețat, iar zâmbetele au încolțit precum ghiociei pe fețele micuțelor. Mobilizarea a fost extraordinară, deși contextul inițial nu se arăta dornic de favoritisme, Cerasela Pătrașcu accidentându-se în calificări. Probabil acesta a fost elementul care le-a determinat pe gimnastele noastre să țină „cu dinții” de puncte.

România a depășit clar Rusia în finală și a reușit astfel să câștige primul titlu pe echipe după Jocurile Olimpice din 2004. Au trecut

patru ani grei, în care mulți au gândit că foștii antrenori ai lotului, Octavian Belu și Mariana Bitang, au plecat cu tot cu rețeta succesului. 181,525 puncte – România, față de 179,475 – Rusia. Iată diferența prin care gimnastele noastre au trecut din nou în fruntea Europei. Este o victorie de moral, un balon de oxigen pentru gimnastica noastră, declara în ProSport președintele Federației Române de Gimnastică, Adrian Stoica.

Este într-adevăr un nou început. Mai ales că potențialul fetelor noastre este imens. Sandra Izbașa, campioana europeană la sol (titlu reconfirmat după performanța de la Volos, din 2006), a dovedit multă siguranță și maturitate, la fel ca și surprinzătoarea Anamaria Tămîrjan, bronz în aceeași finală, solul. Steliana Nistor poate crește și deveni, după multă vreme, un atu al echipei noastre la paralele, probă în care a terminat acum pe locul secund. Așadar, România are lidere – Sandra și Steliana, are sportive excelente care vin din planul secund – Anamaria Tămîrjan și Gabriela Drăgoi, și mai are și un antrenor capabil, așa cum nu credeam să existe după Karoly și Belu.

Locotenent **Constantin PIȘTEA**
constantinpiatea@presamil.ro

Caleidoscop sportiv

Handbal

Liga Națională, Constanța, 6.04.2008
CSM Medgidia – Steaua MFA 28-28

Polo

Turneul final 1, Oradea, 4-6.04.2008
CSM Oradea – Steaua 10-8;
Dinamo – Steaua 6-6; Steaua – Rapid 8-6

Rugby

Divizia Națională, Baia Mare, 2.04.2008
CSM Baia Mare – Steaua 10-19

Scrimă

Cupa României, Satu-Mare, 1-4.04.2008
Steaua a câștigat trofeul la floretă pe echipe, atât la feminin, cât și la masculin. Cristina Stahl și Virgil Sălișcan au ocupat locul întâi la individual.

Volei

Superliga A1, Play-Off, București și Piatra Neamț, 31.03 – 6.04.2008
Steaua – VCM Piatra Neamț 2-3 și 3-0; VCM Piatra Neamț – Steaua 3-0 și 3-2.

Canotaj

Concurs Național – seniori ambarcațiuni mici, Snagov, 10 – 11.04.2008
Sportivii roș-albaștri au obținut două locuri I prin Raul Ghebosu și Roxana Gogianu, și un loc doi.

SUB SEMNUL (TALI)BANULUI

Ion Al. RONCEA

Pentru câteva zile, România a ieșit din anonimat și s-a plimbat pe buza tuturor mijloacelor de comunicare cu vizibilitate maximă. Am ieșit în văzul lumii cu bune și cu rele, uitând pentru moment de griul vieții cotidiene. Au mai crescut puțin prețurile pe piața românească? Sau mai ieftinit cu un ban loboda și pătrunjelul? Lumea bună n-a avut timp să observe astfel de schimbări minore.

Dar summitul NATO a trecut și noi ne pregătim de Sfânta Înviere, cei mai mulți, ca și până mai anul trecut, cu privirile îngândurate și cu grija zilei de mâine.

Astăzi, pe plaiul nostru mioritic, nu poți fi senin cu adevărat. Ești om matur, cu simbrie în slujba capitalului autohton și te hlizești la destîn, dându-i cu cotul? Semeni te cataloghează imediat ca fiind cam sărăcuț cu duhul! Multe summituri vor trebui a mai trece peste Palatul Parlamentului pentru ca alături, pe Dâmbovița, să curgă belșugul pentru toată lumea muncitoare.

Venind acasă, pe tăpșanul cu gazon, și privind în curtea fotbalului nostru cel de toate zilele, mai ales spre Ghencea că mi-e mai aproape de cămeșe, ce să văd? Domnul Becali apare, soarele răsare! Aflu că echipa noastră mult iubită și stîmată, pe care ne-o închipuim luceafăr de ziua și de vreme rea, se află pe un binemeritat loc 68 într-un clasament al echipelor care contează. Și mai aflu că de la anul o să se cumpere jucători și mai scumpi, cu care să mai urcăm măcar un loc în clasamentul pomenit. Ne vom califica iarăși și iarăși în Liga

campionilor, le vom mai umfla celor de la UEFA câteva milioane de euro, iar medaliatul prezidențial Deaconu, arbitrul intrat în legendă ca omul tamponat de-o brichetă, va ispăși semnificația gestului fluierând în van pe la uși de mânăstire.

Oamenii cu fotbal la cap și nu doar pe-o gleznă spun că în jurul vestiarului din Ghencea se poate vedea cu ochiul liber cum băntuie timorarea și stresul. Lăcătuș, flacăra vie a spiritului stelist, este

Culoarea din cântig

supus la încercări psihice mai rău ca într-o viață trăită alături de talibanii afgani. Cu un asemenea tonus în vene, injectat zilnic de la Palat, numai fotbal de drag nu poți să joci! Așa a pățit Hagi, așa au mai pățit alții ca el, steliști de care se leagă partea frumoasă a amintirilor unor generații care au umplut stadionul roș-albaștrilor ani de-a rândul.

Iată cum crucea creștină atât de des invocată devine bici plesnind a spirite rele. Doamne ferește! Dorind să faci multe și să fi văzut de mulțime ca binefăcător, devii demolator de simboluri. În fața unor astfel de spirite, după ce aștepti oia rățăcită în ograda Domnului și vezi că așteptarea este în zadar, nu ai decât să stuchești în sân și să-ți rostești în șoaptă: *Facă-se voia TA!*

Ce mi se pare mai rău este că nu sunt puțini dintre cei ce scandează, poate chiar crezând în ce susțin: Trăiască Măria Sa, (TALI)BANUL!

Cum se va împiedica repetarea minunii de la Maglavit? Trăi-vom și vom vedea.